

nosti, aby cit. výnos vzala přípustným způsobem v odpor stížnosti u nss-u.

Neobsahoval-li cit. výnos judikátního výroku o řečené zásadní otázce, nemohl žal. úřad důvodně zrušiti rozhodnutí osk proto, že nehleděla k pravoplatnosti výroku, že v daném případě otázku úhrady nákladu na stavbu vodovodu jest zásadně posouditi s hlediska předpisu § 25 ob. fin. novely. Bylo proto uznati nař. rozhodnutí v tomto bodu nezákonným pro nesprávné právní pojetí výnosu zsv-u ze 13. července 1927 jako judikátního výroku v otázce použití ustanovení § 25 ob. fin. nov. na sporný případ.

Žal. úřad však v nař. rozhodnutí uvádí, že rozhodnutí osk i usnesení obecního zastupitelstva o úhradě nákladu na zřízení vodovodu jest také v rozporu přímo s ustanovením § 25 ob. fin. nov. a bylo proto k námitce stížnosti také zkoumati, nehledíc k argumentu, opřenému o právní moc, zda toto stanovisko žal. úřadu jest ve shodě se zákonem. Ani v tomto bodu nemohl však nss dáti žal. úřadu za pravdu.

Opatřování vody pro obec, resp. osadu je podle pozitivního předpisu vodního zákona (§ 36 zák. z 28. července 1870 č. 71 česk. z. z.) záležitostí obecní, resp. osadní ve smyslu obecního zřízení; musí proto náklady s opatřením vody podle zásady obecního zřízení nésti celá obec, neboť jsou to náklady, které jsou součástí nákladů spojených se správou obecní a musí býti kryty stejným způsobem jako ostatní obecní vydání. Výjimku z této zásady bylo by možno připustiti jen na základě pozitivního ustanovení zákona. Žal. úřad vidí takovéto výjimečné ustanovení v předpisu § 25 ob. fin. nov., avšak neprávem. Tento předpis má na mysli vydání, které se činí výhradně v zájmu jednotlivých vrstev občanstva nebo jednotlivých částí okrsku nebo konečně jednotlivých členů obce. Že by při zařizení vodovodu šlo o takováto vydání, nelze tvrditi, když jde o zařízení, jímž obec plní všeobecnou správní povinnost přímo zákonem jí uloženou.

V daném případě nebylo nikým bráno v pochybnost, že vodovod, na nějž položka 20.000 Kč byla preliminována, má býti zřízen jako vodovod obecní. Pak jest však podle toho, co bylo výše řečeno, hraditi výdaj tento stejným způsobem jako ostatní vydání správy obecní, při čemž je právně nerozhodno, že snad pro některé části obce užívání vodovodního zařízení bude fakticky nemožné.

Jest tudíž i druhý důvod, na němž je nař. rozhodnutí založeno, že totiž náklad na zřízení vodovodu jest uhraditi podle ustanovení § 25 ob. fin. nov., poněvadž bude sloužiti jen části obce T., v rozporu se zákonem.

Č. 8420.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: * Rozhodnutí generálního finančního ředitelství v Bratislavě o zápočtu nějaké doby do postupu, jsouc úpravou služebních příjmů ve smyslu § 151 platového zákona, není konečným, nýbrž podléhá dle odstavce 2. § 151 tohoto zákona dalšímu opravnému prostředku k min. fin.

(Nález ze dne 7. února 1930 č. 2.084.)

Věc: Ondřej F. v K. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o zápočet služební doby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Podáním z 1. října 1927 domáhal se st-l dodatečného započtení předválečné služební doby, kterou konal u pohraniční státní policie v Turč. Sv. Martině od 1. září 1913 do 14. září 1914 a ke které při započítání a propočítání služ. doby nebylo přihlíženo, ač o její započtení svého času žádal.

Gfř nař. výnosem této žádosti nevyhovělo. — — — —

Uvažuje o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, musil nss nejprve zkoumat, byla-li věc pořadem administrativním již vyřízena.

Nař. rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti a po vyhlášení plat. zák. č. 103/26 a sluší je tedy po stránce procesní posuzovati podle předpisů tohoto zákona. Paragraf 151 plat. zákona obsahuje zvláštní ustanovení o řízení ve věcech úpravy služ. příjmů. I jest otázka, zdali tu je na sporu taková úprava služebních příjmů čili nic.

Nss vyslovil již v nál. Boh. A. 7743/29 právní názor, že služebním příjmem podle plat. zákona, který neobsahuje definice služ. příjmů, jest podle přirozeného smyslu těchto slov každá majetková hodnota, kterou zaměstnanec přijímá z titulu svého služ. poměru.

V daném případě žádal st-l o dodatečné započtení předválečné služební doby a žal. úřad nevyhověl této žádosti z důvodu, že st-l nemá nároku na propočítání podle zák. č. 222/20. Na sporu je tedy otázka, má-li st-l nárok na započítání služ. doby podle zák. č. 222/20 čili nic.

Paragraf 1 zák. č. 222/20 stanoví, že propočítává se celková služ. doba započítatelná (započítaná) pro zařazení a postup a že podle dosaženého výsledku nastane zařazení do požitků příslušné hodn. třídy a příslušného stupně platového. Z toho vyplývá, že účelem propočítání jest úprava služebních příjmů v plném toho slova smyslu, a že tudíž tu jde o případ § 151 plat. zák.

Podle 2. odstavce tohoto paragrafu může se zaměstnanec z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku zaměstnancovu, odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu. Než potom v daném sporu jde o případ shora cit. 2. odst. § 151 zák. č. 103/26 a st-l měl možnost podati proti nař. rozhodnutí dle zákonného ustanovení právě zmíněného odvolání a tím vyvolati konečné rozhodnutí ústředního úřadu správního o svém vzneseném nároku.

Bylo by proto stížnost, přímo na nss podanou, vzhledem k ustanovení § 5 zák. o ss odmítnouti jako nepřípustnou. Že však st-l nepoužil opravného prostředku v § 151 odst. 2 plat. zák. normovaného a obrátil se přímo stížností na nss, způsobil žal. úřad sám nesprávným právním poučením, dle něhož toto rozhodnutí bylo výslovně označeno za konečné. — — —

Č. 8421.

Učitelstvo: I. * Předpis čl. VIII. odst. 2 zák. č. 251/22 neposkytuje učitelé, ustanovenému výpomocně zástupcem za učitele jiného, právního nároku, aby v případech v tomto předpisu uvedených byl